

Neumann-díj 2005.

Iványi Antal

1965-ben vegyészmérnöki diplomáját a Veszprémi Vegyipari Egyetemen szerezte, 1969-ben az ELTE TTK-n végzett matematika tanárként.

1972-ben számelméletből doktorált. Kandidátusi értekezését három évvel később Lapozott és átfedések memóriájú számítógépek sebessége címmel írta, doktori értekezését az algoritmusok hatékonysága témájából pedig 1984-ben védte meg.

Oktató- és kutatómunkájának fő területe az algoritmusok hatékonyságának elemzése. Ebből a témából ötvennél több idegen nyelvű dolgozata jelent meg (ezek egyharmada magyar, egyharmada pedig külföldi társszerzőkkel készült).

1965 óta egyetemi oktató. 1971 óta dolgozik az ELTE-n, jelenleg egyetemi tanárként. Eddig három tankönyvet írt: Az elméleti programozás alapjai (1985, oroszul),

Bridge World Standard licitrendszer (1998) és

Párhuzamos algoritmusok (2003).

Tizenhárom szakkönyv fordításában vett részt. Az Algoritmusok (1997, 1999, 2001, 2003), az Osztott algoritmusok (2002), az algoritmusok II. (2003), az Informatikai algoritmusok 1, 2 (2004, 2005) alkotó szerkesztője volt.

Lektorálta az A számítógépek technikája (Kovács Győző 1974), az Operációs rendszerek (1998) és a Számítástechnikai kis-szótára (2003) című könyveket.

Hat nemzetközi konferencia anyagát szerkesztette.

Tagja az Annales Universitatis Budapest, Sectio Mathematica és az Alkalmazott Matematikai Lapok című folyóiratok szerkesztőbizottságának. Létrehozta és kezeli az ELTE Információs Kar elektronikus könyvtárát.